

PAVLIČEK & ERGARAC
ODVJETNIČKO DRUŠTVO

U Varaždinu, dana 13.11.2020. godine
broj: 20-135

TRGOVAČKI SUD
U SPLITU

poslovni broj: St-261/2020

Dužnik: LOVRINČEVIĆ d.o.o., Put Tršćenice 13, Split, OIB: 03553904313
zastupan po punomoćniku Ivi Pavličeku, odvjetniku u
Odvjetničko društvo Pavliček i Ergarac j.t.d. iz Varaždina

ŽALBA

elektronskom komunikacijom
uz punomoć

protiv rješenja o odbijanju prijedloga
za otvaranje predstečajnog postupka

I. Naslovni je sud dana 29.10.2020. godine donio Rješenje, poslovni broj gornji, kojim se odbija prijedlog dužnika za otvaranje predstečajnog postupka (u daljnjem tekstu: „Rješenje“).

Pisani otpravak Rješenja je sukladno odredbama članka 12. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 71/15; u daljnjem tekstu: „SZ“) objavljen na e-Oglasnoj ploči sudova dana 29.10.2020. godine.

II. Dužnik unutar otvorenog zakonskog roka temeljem čl. 19. st.1. SZ-a podnosi žalbu zbog bitne povrede odredaba predstečajnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, kojom pobija Rješenje u cijelosti kao neosnovano.

III. Prvostupanjski sud je prilikom donošenja Rješenja pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenice te je na tako pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, pogrešno primijenio odredbe članka 4. SZ-a.

3.1. Iz obrazloženja Rješenja proizlazi kako bi sud odbio prijedlog dužnika iz razloga što ne bi utvrdio postojanje predstečajnog razloga prijetće nesposobnosti za plaćanje, već postojanje stečajnog razloga trajnije nesposobnosti za plaćanje.

Dužnik ističe kako je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio kako kod dužnika u trenutku podnošenja prijedloga ne bi postojala prijetća nesposobnost za plaćanje.

Člankom 4. stavkom 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15. i 104/17. – u daljnjem tekstu: SZ) propisano je da se predstečajni postupak može otvoriti ako sud utvrdi postojanje prijetee nesposobnosti za plaćanje. Prijeteća nesposobnost za plaćanje postoji ako predlagatelj učini vjerojatnim da dužnik svoje postojeće obveze neće moći ispuniti po dospeljeću.

Člankom 4. stavkom 2. SZ-a propisano je da će se smatrati da postoji prijetee nesposobnost za plaćanje ako nisu nastale okolnosti zbog kojih se smatra da je dužnik postao trajnije nesposoban za plaćanje i ako je ispunjena jedna od pretpostavki propisanih podstavkom 1. do 3. tog stavka.

Člankom 6. stavkom 2. točkom 1. SZ-a propisano je da će se smatrati da je dužnik nesposoban za plaćanje ako u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija ima jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje u razdoblju dužem od 60 dana koje je trebalo, na temelju valjanih osnova za plaćanje, bez daljnjeg pristanka dužnika naplatiti s bilo kojeg od njegovih računa.

U konkretnom slučaju nije sporno da je dužnik na dan podnošenja prijedloga bio 61 dan u blokadi.

Međutim, prvostupanjski sud je na temelju navedene činjenice pogrešno utvrdio kako bi kod dužnika postojala trajnija, a ne prijetee nesposobnost za plaćanje te je u potpunosti neosnovano i nezakonito odbio prijedlog dužnika za otvaranje predstečajnog postupka.

Naime, prvostupanjski sud je u potpunosti zanemario činjenicu da su u vrijeme podnošenja prijedloga trajale izvanredne okolnosti izazvane pandemijom virusa SARS-COV-2, a čiji pravni učinci u stečajnim postupcima te, na odgovarajući način, predstečajnim postupcima su bili regulirani Zakonom o interventnim mjerama u ovršnim i stečajnim postupcima (u daljnjem tekstu: „Zakon o interventnim mjerama“) koji je bio na snazi do 18.10.2020. godine te koji zakon predstavlja lex specialis u odnosu na SZ.

Člankom 6. stavkom 1. Zakona o interventnim mjerama propisano je da stečajni razlozi nastali za vrijeme trajanja posebnih okolnosti u smislu ovoga Zakona nisu pretpostavka za podnošenje prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka.

Iz navedene odredbe proizlazi kako dužnik koji za vrijeme trajanja posebnih okolnosti izazvanih pandemijom virusa duže od 60 dana ima neizvršenih osnova za plaćanje, ne smatra se trajnije nesposobnim za plaćanje.

Sukladno članku 4. stavku 2. točki 1. SZ-a, izostanak trajnije nesposobnosti za plaćanje pretpostavka je postojanja prijetee nesposobnosti za plaćanje, uz uvjet da je ispunjena jedna od daljnjih pretpostavki propisanih navedenom odredbom, jedna od kojih je da dužnik u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija ima jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje koje je trebalo, na temelju valjanih osnova za plaćanje, bez daljnjeg pristanka dužnika naplatiti s bilo kojeg od njegovih računa.

U konkretnom slučaju, u trenutku podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka, nesporno je

- (i) dužnik imao u Očevidniku evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje te su
- (ii) na snazi bile odredbe Zakona o interventnim mjerama na temelju kojih se dužnik ne smatra trajnije nesposobnim za plaćanje, unatoč činjenici da je više od 60 dana bio u blokadi.

S obzirom na to da se dužnik kod kojega su se za vrijeme trajanja izvanrednih okolnosti ispunile pretpostavke na temelju kojih bi se isti, sukladno odredbama SZ-a, u redovnim okolnostima smatrao trajnije nesposobnim za plaćanje, na temelju Zakona o interventnim mjerama ne smatra trajno nesposobnim za plaćanje, nesporno se primjenom Zakona o interventnim mjerama smatra kako kod istoga postoji prijeteca nesposobnost za plaćanje.

Stoga je prvostupanjski sud, prilikom utvrđivanja postojanja predstečajnog razloga bio obavezan primijeniti i odredbe Zakona o interventnim mjerama te utvrditi postojanje prijetee nesposobnosti za plaćanje kod dužnika.

Dokaz: uvid u dokumentaciju u spisu

- 3.2. Dužnik posebno ističe kako je prvostupanjski sud prilikom utvrđivanja postojanja predstečajnog razloga u potpunosti zanemario odredbu članka 4. stavka 1. SZ-a.

Člankom 4. stavkom 1. SZ-a propisano je da se predstečajni postupak može se otvoriti ako sud utvrdi postojanje prijetee nesposobnosti za plaćanje. Prijeteća nesposobnost za plaćanje postoji ako predlagatelj učini vjerojatnim da dužnik svoje postojeće obveze neće moći ispuniti po dospelju.

Iz navedene odredbe proizlazi kako je dužnik ovlašten dokazivati postojanje vjerojatnosti da svoje postojeće obveze neće moći ispuniti po dospelju bilo kakvim sredstvima, a ne samo onima propisanim člankom 4. stavkom 2. SZ-a.

Ispunjenje pretpostavki iz članka 4. stavka 2. SZ-a predstavlja tek oborivu predmnijevu kako kod dužnika postoji prijeteca nesposobnost, u kojem smislu dužnik u tom slučaju nije dužan dostavljati sudu druge dokaze kako bi kod istoga postojala prijeteca nesposobnost za plaćanje.

Međutim, navedeno ne znači da dužnik nije ovlašten drugim sredstvima dokazivati postojanje prijetee nesposobnosti za plaćanje te da se prijeteca nesposobnost za plaćanje kod pojedinog dužnika ne bi mogla utvrđivati ovisno o okolnostima specifičnim za tog dužnika u datom trenutku.

Općepoznato je da je uslijed pandemije izazvane novim koronavirusom i posljedičnog lockdown-a u kojemu se država nalazila preko 2 puna mjeseca došlo do poremećaja u gospodarstvu i poslovanju mnogih gospodarskih subjekata, a koje posljedice su se najviše osjećale neposredno nakon završetka karantene.

Upravo iz navedenih razloga je i donesen Zakon o interventnim mjerama, kako bi se gospodarskim subjektima koji su najviše bili pogođeni epidemiološkim mjerama, a kod kojih bi privremeno nastali stečajni razlozi, omogućilo da nakon proteka određenog

vremena stabiliziraju svoje poslovanje. Naime, blokade nastale za vrijeme trajanja posebnih okolnosti (neposredno nakon ukidanja karantene) nisu vjerodostojan pokazatelj financijske situacije gospodarskih subjekata, jer su iste izravna posljedica strogih epidemioloških mjera koje su kratkotrajno bile na snazi u Republici Hrvatskoj, a u međuvremenu su ukinute.

U tom smislu, na temelju blokade nastale za vrijeme dok je Zakon o interventnim mjerama bio na snazi nije moguće zaključiti da bi kod dužnika postojala trajnija nesposobnost za plaćanje, a kako je izričito i propisano Zakonom o interventnim mjerama.

S time u vezi, dužnik ističe kako propuštanje suda da utvrdi postojanje prijeteće nesposobnosti za plaćanje, ima za posljedicu nemogućnost dužnika da se nad istime provede predstečajni postupak u sklopu kojega bi dužnik mogao provesti financijsko i operativno restrukturiranje, kojim bi istome bio omogućen nastavak poslovanja, a vjerovnicima ispunjenje barem dijela njihovih tražbina, a koja nemogućnost za daljnju posljedicu ima nastupanje stečajnih razloga te otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom, iako u trenutku podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka, isti nisu postojali.

Stoga je nesporno pogrešan i neutemeljen zaključak prvostupanjskog suda kako kod dužnika ne bi postojao predstečajni razlog prijeteće nesposobnosti za plaćanje te je Rješenje u cijelosti neosnovano i nezakonito.

Dokaz: - uvid u dokumentaciju u spisu

- 3.3. Dužnik dodatno ističe kako je 60. dan blokade istoga bio 27.09.2020. godine, nedjelja i neradni dan, u kojem smislu dužnik nije bio u mogućnosti poslati prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka poštom preporučeno, odnosno isto mu je bilo znatno otežano.

S time u vezi se ističe kako se pri računanju sudskih i zakonskih rokova koji padaju na neradni dan, zadnjim danom roka smatra prvi idući radni dan, a koje načelo bi trebalo primijeniti i u konkretnom slučaju, iz razloga što dužnik na zadnji dan blokade nije bio u mogućnosti podnijeti prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka.

Dokaz: - uvid u dokumentaciju u spisu

- IV. Slijedom svega naprijed navedenog, dužnik predlaže drugostupanjskom sudu da po provedenom postupku u cijelosti ukine pobijano Rješenje te vrati predmet na ponovno postupanje prvostupanjskom sudu.

Dužnik po punomoćniku: